

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

Červenec-
srpen
2020

Ročník XIX.

Informace k létu a bohoslužbám:

- 5.7. - Bystřice - čtené; NMNM - Petr Pazdera Payne
- 2.8. - Bystřice - čtené, NMnM - Ivan Ryšavý
- 8.8. - By + NMnM - Daniel Ženatý
- 16.8. - NMnM - Jan Mamula

Zástupy

V době dovolené faráře Ondřeje Rumla 26. června až 4. července 2020 jej v nutných případech (především pohřbu)

zastupuje farářka Markéta Slámová z Velkého Meziříčí, tel.: 724 974 129

a v době 1.-16. srpna farář Jan Hrudka z Telecího, tel: 604 112 384

Koronavirová modlitba

Milý Bože,

občas nemohu najít slova, kterými Tě chválit, kterými Ti děkovat, kterými vyjádřit, co mě tíží a za co prosím. Také občas hledám cesty. Cesty ze svých problémů, cesty k cílům, ke svým blízkým, sama k sobě i k Tobě.

Děkuji Ti, že k Tobě mohu přistupovat i beze slov, že mě přijímáš tichou, ale i plnou myšlenek. Bože, Ty víš, že slova mají velkou moc a mohou lidi zranit. Pomoz mi prosím, ať s nimi nakládám správně, ať mohu lidi pomocí slov těšit a povzbuzovat. Prosím o dar moudrosti a rozvahy, ať vím, kdy mluvit a kdy mlčet.

Bože, Ty víš, jak často jsem ztracená. Děkuji, že mě nenecháváš samotnou a že mi pomáháš nalézat cesty k Tobě. Děkuji za všechny, které na té cestě potkávám a za ty, se kterými mohu kus cesty jít. Žehnej jim prosím a doprovázej je, ať už jejich cesty vedou kamkoliv.

Modlitbu připravila Adéla Bednaříková, 20 let, studentka z Miroslavi

**....Tak moc to bolí, když se loučíme,
když někdo odchází.**

**Tak moc chceme najít smysl v
bezesmyslnosti smrti....**

Slova této modlitby mě napadají, když vzpomínám na ty, kteří nás opustili z naší kazatelské stanice v Bystřici během nedlouhé doby.

Hned po vánočních svátcích jsme se rozloučili se sestrou Danou Dostálovou, která nečekaně zemřela v 65 letech a zanechala zde téměř 100letou maminku, o kterou pečovala v domě s pečovatelskou službou. Byla členkou sboru v Rovečném, ale v Bystřici patřila mezi pravidelné účastníky bohoslužeb a ráda poseděla při společné kávě po bohoslužbách.

Na prahu 90 let odešel koncem ledna bratr Josef Bukáček z Karasína. I přes různé zdravotní problémy posledních let přijížděl pravidelně s rodinou na bohoslužby, jak jen mu to jen zdraví dovolilo.

Počátkem května rodinu Bukáčkovu i nás všechny zasáhla další smutná zpráva, kdy 14 dnů před svými 80. narozeninami zemřela věrná sestra Milada Kintrová/rozená Růžičková z Olešné/. Sestra Kintrová bydlela v Kozlově a se synem Jindrou pravidelně přijížděli na nedělní bohoslužby. Poslední asi 3 roky už jí zdravotní stav nedovolil pravidelnou účast, a tak jsme jí několikrát navštívili i se s. farářkou Slámovou a s vysluhováním Večeře Páně.

V témže měsíci zemřela ve věku 88 let sestra Olga Martinková, která pocházela ze sboru v Rovečném. Pokud jí to zdraví dovolovalo, tak chodila na shromáždění, ale posledních 5 let byla zcela upoutána na lůžko.

V únoru jsme oslavili se sestrou Boženou Kovářovou její 94. narozeniny. Trochu jí trápilo srdíčko, ale stále se zajímala, co se děje

ve sboru, v církvi a vůbec o život kolem sebe. Radovala se, že na domě s pečovatelskou službou se mohla přestěhovat do opraveného bytu, radovala se i ze své rodiny z vnoučat i z 5 pravnoučat. Přála si, aby jí zdraví vydrželo a mohla přijít na velikonoční bohoslužby.

V tom jí zabránilo koronavirové omezení. V květnu se její zdravotní stav zhoršil a opustila nás 15. května. Přála si pohřeb v rodinném kruhu a potom následně při bohoslužbách krátké rozloučení s připomenutím jejího života.

A tak o svatodušní neděli jsme si na s. Kovářovou zavzpomínali a také přikládám něco ze vzpomínek od s. farářky Slámové, která s ní měla vést poslední rozloučení.

Důraz na lásku k bližnímu se v jejím životě projevoval úplně konkrétně – měla srdce otevřené pro každého, byla velmi empatická. Když o někom mluvila, zdůrazňovala vždycky to hezké, dobré, „Bohu milé“ o dotyčném. Lásku ráda projevovala stráveným časem, sdílením, dárky, nápady...

Když jsme mluvily o víře, říkala, že ji mrzí, že pro ni je moc důležitá, ale neví, jak to mají její blízcí. „Tak se aspoň snažím, ukázat jim, jak je mám ráda, když vím, jak má Bůh rád mě“ doslovná citace Dovedla se radovat skoro jako dítě – často si mnula ruce a říkala „sestro farářko, já mám takovou radost, že ...“ a pak povídala o svých nejbližších, o tom, co zažila. Nebylo to jen veselou povahou. Myslím, že ta radost byla z lásky a krásy, kterou kolem sebe i v přírodě dovedla vnímat.

Měla dlouhým pobytem na Valašsku zdravý přístup k životu, který vedl k určitému nadhledu, pochopení, občas potřebě druhého pošťouchnout, zvláště když v něm viděla potenciál. Neměla ráda zbytečné složitosti a pochybování (proto si vybrala i písničky s jednoduchým textem při rozloučení) Jako učitelku a ředitelku hudební školy jí moc těšila hudba, ráda hrála na piano, zpívala, poslouchala rozhlasové koncerty.

I když měla bolesti, které po 80 přicházely (hlavně kolena), vždycky to odbyla jednou dvěma větami a ptala se co je nového, zajímalo ji, jak se daří ve sboru – myslela na mnoho konkrétních lidí i v modlitbě, v církvi, jak se má Dan Ženatý (kterého si pamatovala jako takového „pubertálního klacka“ ze Vsetína a pak nemohla věřit svým očím, když ho potkala tady ve sboru). Taky ke konci špatně slyšela – a dovedla si z toho dělat legraci. Vůbec

si ze sebe dovedla dělat legraci. Žila přítomností – ráda si občas zavzpomínala, ale měla potřebu pořád něco tvořit, o někoho se starat, s někým mluvit – žít ve vztazích. Hodně pro ni znamenaly sousedky na Hotelovce, těšilo ji, když se tam konaly bohoslužby a podařilo se jí tam někoho pozvat.

Dennodenně četla z bible a NKD. Když jsem jí na konci návštěvy nabízela možnost pomodlit se, modlívala se osobně. Modlitby měla ráda spíš krátké, otevřené (svěřovala Bohu svůj život a život svých blízkých, děkovala). Myslím, že láska, kterou rozdávala v rodině, se jí pak vracela. Alespoň tak o svých blízkých mluvívala – že jí mají moc rádi.

L. Navrátilová

Zprávy ze sboru

Sbírka na **Lékaře bez hranic** vynesla částku **4.450,- Kč**. Všem dárcům děkujeme.

Do pokladničky ve věži probíhá sbírka na náklady spojené s **restaurováním stolu Páně**. Konečná cena je 95.130,- Kč.

V měsíci září budeme, jako každý rok, vybírat do pokladniček na podporu organizace Diakonie ČCE **Rolníčka**. Prosíme, pamatujte na ni.

Na všechny sbírky je možné přispět také na faře, kde vám vystavíme doklad o přijetí a dar si tak budete moci příští rok odečíst z daní.

Zprávy ze seniorátu

17.-20. srpna – **Vandr po severní Vysočině** – pro konfirmandy a mladší mládež horáckého seniorátu.

KALENDÁRIUM červenec a srpen 2020

2.9..	NM 18.00 - STARŠOVSTVO
4.9.	NM 19.30 – schůzka učitelů NŠ
5.9.	NM – seniorátní setkání učitelů NŠ

O kostele, než byl II

– z památního spisu pro věžní báň – Josef Dobeš

Pokračování z minulého čísla

Nejtěžší úlohou bylo zadávání stavby. Nejbližším a nejpohodlnějším bylo zadati celou stavbu sumou staviteli a sousedu fary a kostela a spolu kurátorovi církve Janu Schierovi, což on též toužebně a s jistotou očekával, než jiné okolnosti byly tomu na odpor, hlavně všeobecná nedůvěra k jeho stavitelské dovednosti a jeho domýšlivá pánovitost. Někteří členové odboru nechtěli o něm ani slyšeti, já však a ostatní měli jsme přece na něj ohled a tak se po těžkých rozpacích a poradách, když i veřejný konkurs nesliboval zdárného výsledku stavební odbor dne 26. dubna 1896 usnesl, aby kurátor Schier aspoň zatím vyzdil základy... Dne 8. prosince 1896 usnesl se tedy odbor 11 hlasy proti 2 vyjednávatí stran další stavby se stavitelem a starostou zdejším Josefem Sadílkem. Dne 2. května 1897 byla mu takto další stavba, a sice zednická práce bez materiálu a tesařská s materiálem za 11821 zl 47 kr rak. cís., zadána.

Dne 16. května 1897 konala se slavnost položení základního kamene... Počasí bylo před tím i potom velmi deštivé a chladné. V den slavnosti ráno ještě poprchalo ale při slavnosti samé bylo jasno a teplo. Lidu bylo přítomno veliké množství, 1000 až 1500. Zúčastnil se též c.k. okr. hejtman se svou paní, evangeličkou, ... a více jiných

vynikajících osobností, které s pěknými hesly na základní kámen klepaly, jako: Milujme se vespolek. Bůh pomáhej...

Na to stavba rychle a zdárně pokračovala, tak že do zimy 1897 bylo zdivo kostela i věže zhruba hotovo, kostel plechem pobit... Další stavba začala záhy z jara 1898. Řemeslníci pracují v kostele tito: Stavitel Josef

Sadílek, zednický polír Josef Sláma, tesařský polír Tomáš Smetana, zedníci a tesaři skoro vesměs z Fryšavy. Dveře, okna a kruchty dělá stolař Dědič z Nového Města. Nové lavice do přízemku Slonek z Rokytna, natěračské práce Ant. Svítal z N.Města, zámečnické Beranovský a Jaroš z N.Města, klempířské Koudela ze Žďáru, zvony jsou lity u Millera v Brně, bání na věž Fučíkovský z Prahy, varhany dělá varhanář Svítal v N.Městě s použitím píšťal a měchu z varhan starých. Stůl Páně uchováme starý kvůli úspoře a památce, ovšem přiměřeně upravený.

Slavnost posvěcení přál bych sobě míti dne 14. srpna 1898. Poněvadž ale do té doby sotva všecko bude hotovo, tedy se vykoná ,dání Pán, někdy v září nebo na začátku října. A sice takto: První den posvěcení kostela, druhý den seniorátní konvent, třetí den společná slavnost jubilea 50 letého panování císaře Františka Josefa I. S touto poslednější hodlám spojití odhalení malého pomníku císaře Pána na místě a na památku staré toleranční modlitebny, v níž jsem přes 20 let kázával slovo Boží. Původně se myslelo z této modlitebny udělati sirotčinec, chorobinec nebo něco podobného. Též by se mohla prodati za 2000 zl, avšak prvnější by vyžadovalo nový náklad a trpěla by vyhlídka na nový kostel a druhému brání pieta k staré sice ale přesto milé modlitebně....

Končím se srdečným přáním, aby bylo při velkém návalu práce a starostí se stavbou spojených, ve spěchu psané zprávy, jakož i ostatní

přiložené věci na staletí se zachovaly a potomkům jako upomínky na minulé časy milými byly!

Ó by Hospodin Bůh otců našich i potomků našich byl s námi, ó by oblíbil sobě dílo rukou našich které k Jeho cti a chvále a k povznesení drahé své církve evang. podnikáme, a dal v pokoji a zdraví dokonati, co s bázní sice ale předce i s nadějí dobrou jsme započali a potomci naši kéž vzpomínají nás po mnohých pracech a starostech dávno již v odpočnutí Páně vešlé, rádi a shovívavě. Pán Bůh věčný a nepřemožitelný budiž s námi a se všemi milujícím jméno Jeho svaté na věky. Amen.

Dopsáno v N.M. dne 25. června 1898 tentýž den, kdy z Brna přiveženy zvony.

Dobeš, farář.

Srdečné pozvání na setkání všech generací s tématem:

Praxis pietatis

- zbožnost ve všedním dni.
Neděle 20.9. 2020
v Horních Vilémovicích.

Program:

- 9.00 rodinné bohoslužby: káže Saša Jacobea z Brna
- 10.30 přednáška Joela Rumla na dané téma
- 12.00 oběd
- 13.00 zbožný Filip Boháč (písničky atd.)
- 14.00 Jan Trusina: Moje osobní cesta víry
- 15.00 jazz-popová kantáta Plující ZOO kapitána Noa

Občerstvení zajištěno. S obědem bude počítáno jen pro přihlášené (jan.jun@evangnet.cz). Pro děti bude připravený program (fotbal, keramika, hry). Výše účastnického poplatku bude kolem 100 Kč (oběd). Přihlášky nejpozději do 14.9.!

Vandr po severní Vysočině

pro konfirmandy
a mladší mládež
horáckého seniorátu

17.- 20. srpna 2020

Proseč Skutče, Touloucovy Maštale, Telecí
(Lukasova lípa), Buchtův kopec, Jimramov.

Bližší informace na základě přihlášky.
Přihlašujte se na adrese:
marketa.slamova@evangnet.cz

Oznámení čtenářům:

Příští číslo našeho měsíčníku vyjde **6.zář 2020**.

Uzávěrka je **31. srpna 2020**.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz